

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 129 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 4 B:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatlove. (Skatteomlægninger).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(FremSAT 27/12 90. Første behandling 17/1 91. Betænkning 22/2 91. Anden behandling 5/3 91. Tillægsbetænkning 21/3 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Som bekendt er Socialdemokratiet enig i, at det er fornuftigt at tilstræbe lave selskabs- og virksomhedsskatter. Derfor har vi også fremsat sammenhængende forslag til, hvordan man kan gennemføre nedsættelse af selskabsskatten og virksomhedsbeskatningen, uden at man derved lukker op for nye skattetækningsmuligheder.

Derfor har vi ikke noget at indvende imod den del af regeringens forslag, der betyder, at vi får lavere selskabsskatter og lavere virksomhedsskatter, men vi har noget at indvende imod, at det gennemføres på en sådan måde, at man lukker op for en skattetækningsmaskine af en størrelsesorden, som jeg ikke mindes at have været udsat for i de 11 år, hvor jeg har været medlem af Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.

Det er grotesk, at skatteministeren under udvalgsarbejdet har blåstemplet den måde, som man bogholderimæssigt kan indrette sig på, så man kan undvige en normal personbeskatning. Når Folketinget om et øjeblik har vedtaget L 4

B, er konsekvensen, at store grupper af selvstændige, hvad enten de har etableret sig i selskabsform eller driver personlig virksomhed og benytter virksomhedsskatteordningen, kan trække store beløb ud til privat forbrug og nøjes med at betale 38 pct. i skat, hvor alle andre i det danske samfund skal betale 68 pct. i skat af tilsvarende indkomster.

Såvel selskabs- som virksomhedsordningen bygger på en tankegang om, at lavere skatteprocenter skal sikre virksomhedernes konsolideringsmuligheder og give bedre muligheder for at investere, og derfor er det underligt – for at sige det mildt – at skatteministeren og et flertal med ham tilsyneladende nu er parate til at gennemføre ændringer, hvis virkning er den stik modsatte, fordi den store præmie først gives i det øjeblik, hvor man tømmer pengene ud af virksomheden. Den gives først i det øjeblik, hvor man tager pengene ud til forbrug og derved underminerer en konsolidering og derigennem er med til at forhindre større investeringer, bedre beskæftigelse og en bedre konkurrenceevne for dansk erhvervsliv.

Gennem finurlige bogholderimæssige posteringer – i Skatteministeriet vil man måske kalde det for kreativ bogføring – vil man ganske enkelt kunne undvige en beskatning, hvad enten man har valgt at etablere sig i selskabsform eller har etableret sig under virksomhedsskatteordningen. Det er endda et spørgsmål, om ikke det, at skatteministeren har medvirket til under udvalgsarbejdet at blåstemple disse arrangementer, betyder, at de revisorer og advokater, der sidder som rådgivere i forhold til virksomhederne, pådrager sig et erstatningsansvar, hvis de ikke rådgiver om, hvordan man kan trække pengene ud til en lav selskabs- eller virksomhedsbeskatning.

Jeg vil henvende mig til de tre mindre partier, som kommer til at sikre flertallet for skatteministeren i denne sag, og sige, at jeg godt forstår, at såvel Kristeligt Folkeparti som Det Radikale Venstre og CD føler, at dette er meget tungt stof, og jeg forstår også godt, at man med forholdsvis få mandater er nødt til at udvælge nogle områder, hvor man sætter sine kræfter ind; men jeg er beskæmmet over, at dette ikke har været et af de områder, man har valgt ud, og at man er parat til at bære en konstruktion igennem, som bliver en ren skattetækningsmaskine.

[Stavad]

Jeg vil godt spørge ikke mindst Det Radikale Venstre – som sammen med Socialdemokratiet var murbrækker, da vi i 1985 lavede en skattereftersigt, der havde den udtrykkelige hensigt at imødegå skattespekulation gennem at skabe større symmetri i vort skattesystem og forhindre, at man ved at flytte rundt med pengene kunne opnå store gevinster – om ikke De Radikale føler, at det er et problem, at de er tunge på vægtskålen for et lovforslag, som fører os tilbage til tiden før 1985 og ved at øge spændet mellem selskabs- og virksomhedsskatten og den personlige beskatning åbner for et tagselv-bord af skatteundvigelses. Man har end ikke gjort et forsøg på at dæmme op for den spekulation.

Jeg burde måske også henvende mig til skatteministeren og regeringen, men efterhånden oplever vi jo, at det for regeringen handler lige så meget om at underminere de offentlige indtægter. På de felter, hvor regeringen ikke har mulighed for at komme igennem med et flertal i Folketinget for at gennemføre nedskæringer, vil man ved at udhule kommunernes, amternes og statens indtægter tvinge kommunalpolitikere, amtspolitikere og måske også et flertal i Folketinget til at gennemføre de nedskæringer, som der ellers ikke er flertal for, hverken her i Tinget eller ude i kommunerne.

Konsekvensen af dette forslag er, at indtægterne yderligere vil smuldre i vore kommuner – med risiko for, at endnu flere hjemmehjælpere skal fyres, og risiko for, at ventelisterne på vore sygehuse yderligere bliver forøget på grund af manglende økonomi.

Og jeg vil godt sige til skatteministeren, at muligheden for at få lavet et bredere skattegrundlag med lavere trækprocenter til følge forskertes med forslag af denne karakter. Det, som skatteministeren opnår med et forslag som dette, er, at man cementerer høje trækprocenter for almindelige lønindkomster, som vil blive brandskattet også fremover, fordi man laver et tagselv-bord for en gruppe af Venstres og De Konservatives kernevælgere, som kan vælge sig en trækprocent på højst 38, uanset om de har et massivt forbrug og meget store indkomster.

Jeg forstår da godt, at hr. Ivar Hansen ser lidt chokeret ud, men det er altså virkningen, og jeg håber, at der vil være folk i Det Konservative Folkeparti og i partiet Venstre, som i det mindste kan få gjort skatteministeren klart, at det ik-

ke er den måde, vi skaber forståelse for at opkræve og finansiere de offentlige udgifter på.

At skatteministeren bruger det her i et tilsyneladende spil for at opnå de nedskæringer af de offentlige udgifter, som han ikke kan samle politisk flertal for ad normale kanaler, hverken i kommuner, i amter eller i Folketinget, er dybt beklageligt. Jeg synes, det skattepolitisk er en af de sorteste dage, vi har oplevet i den tid, jeg har siddet i Tinget, og i den tid, hvor jeg har siddet i Skatteudvalget. Jeg troede ikke, at jeg skulle blive vidne til, at en skatteminister var parat til først at blåstemple fiduserne for derefter at gennemføre lovforslaget. Det er det, der vil ske om et øjeblik, hvis ikke flertallet besinder sig.

Lad mig til sidst gøre opmærksom på, at hvert af de partier, der stemmer for, er med til at udgøre flertallet. Såvel Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne som Det Radikale Venstre vil kunne forhindre, at dette forslag bliver vedtaget, eller bede om at få det tilbage til udvalget, så vi kan få anstændige forslag ned i Tinget, sådan at vi ikke skal være vidner til, at man med vidt åbne øjne blåstempler skattefiduser – og gør det, så vidt jeg kan se på skatteministeren, med et smil.

Jens Thoft (SF):

Jeg er enig med hr. Stavad i, at virkningen af forslaget er, at en meget stor gruppe formuende erhvervsdrivende aldrig kommer til at betale mere end 38 pct. i skat.

Det gælder ikke for de fattige erhvervsdrivende; det gælder ikke for de nystartede erhvervsdrivende. De kan ikke finansiere deres forbrug uden om virksomheden. De er nødt til at hæve pengene i virksomheden og bliver derfor ramt af de traditionelle marginalskatte. Men er de velhavende, så er det sikret med dette forslag, at de aldrig kommer til at betale mere end 38 pct.

Men, men, men – muligheden for det var der jo også tidligere. Den har været der, lige siden skattereformen blev vedtaget. Jeg påpegede, allerede dengang vi vedtog skattereformen – da var trækprocenten for den del af erhvervslivet ikke 38 pct., men 50 pct. – at en stor del af erhvervslivet aldrig ville komme til at betale mere end 50 pct. i skat. Nu er det også gået op for Socialdemokratiet, og det er godt nok, men i sin substans var problemet der altså før.

[Jens Thoft]

Det er rigtigt, at skatteministeren gennem en række svar har forøget mulighederne for den kreative bogføring; deri har hr. Stavad ret. Men substansen var der også før. Det er også rigtigt, at med en sænkning fra 50 pct. til 38 pct. øges fidusen, og den energi, man vil lægge i for at benytte fidusen, accelereres voldsomt. Der er jo forskel på, om man i realiteten betaler 68 pct. i skat eller man betaler 38 pct.

Men jeg er uenig med Socialdemokratiet, når Socialdemokratiet overhovedet vil støtte, at skatten for disse virksomheder nedsættes til 38 pct. Hvorfor støtter Socialdemokratiet det? Erhvervslivets skatter er ikke for høje. Vi kalder det skat, men sammenligner vi med de øvrige EF-lande, hvor man kalder en del af skatten for socialbidrag, så betaler erhvervsvirksomheder ikke væsentligt mere i skat i Danmark end alle andre steder. Når vi sammenligner os med EF, betaler danske erhvervsvirksomheder på en lang række områder mindre. Erhvervslivets skatter er ikke for høje.

Nej, det egentlig forargelige, og det synes jeg også hr. Stavad skulle være forarget over, er den beskrivelse af samspilsproblemerne, vi har fået, og som viser, at 20 pct. af enlige med børn har marginalsatser på over 75 pct. Deri ligger skandalen, og lad så være med sådan noget sniksnak om, at erhvervslivets skatter skal nedsættes fra 50 pct. til 38 pct. Der er behov for at løse de andre problemer.

Til sidst vil jeg sige til skatteministeren: Når vi har vedtaget dette lovforslag, er virkeligheden, at en meget stor gruppe velsituerede erhvervsdrivende aldrig vil betale mere end 38 pct. i skat. Finder ministeren, at det er rimeligt, når 20 pct. af de enlige med børn skal betale 75 pct.?

Formanden:

Jeg synes, at støjniveauet er adskillige procent for højt her i salen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil da gerne over for hr. Jens Thoft bekræfte, at det, som Socialdemokratiet tidligere har sagt i forhold til samspilsproblemet – som ikke er indeholdt i dette lovforslag – mener vi fuldt og helt. Vi synes, det er en skandale, at lavindkomstgrupperne har beskatningsprocenter, der ligger fra 70 pct. til på den anden side af

100 pct. Den rapport, vi nu har fået, og som belyser problemet, har dokumenteret, at alt det, Socialdemokratiet har sagt på dette punkt, og som vi har fremsat forslag for at finde løsninger på, desværre er alt for rigtigt, og at problemet er om muligt endnu større, end vi har troet hidtil.

Så jeg vil meget gerne over for hr. Jens Thoft bekræfte, at det er utroligt, at man ikke bare bruger kræfter på at sænke procenterne, men samtidig lukker op for store spekulationsmuligheder. Dermed er man med til at vanskeliggøre finansieringen af andre problemers løsning, for hvis dette forslag vedtages, hvad det ser ud til, vil milliardbeløb sive ud af de kommunale, amtslige og statslige kasser, og dermed vil mulighederne for at løse andre problemer, som også kræver økonomi, være forringet. Deri er jeg ganske enig med hr. Jens Thoft.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet støtter lovforslaget om at nedsætte virksomhedsbeskatningen og selskabsbeskatningen.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi gerne havde set, at virksomhedsskatteordningen var blevet ændret, og det er en af grundene til, at vi har holdt noget igen med betænkningssbidragene i Skatteudvalget.

Vi går ind for, at virksomhederne skal have en lavere beskatning. Vi er ikke enige med hr. Stavad i, at det åbner nye muligheder for spekulation eller fiduser, for de har hele tiden været der, men det er rigtigt, når hr. Stavad siger, at de er blevet cementeret, for mange af de spørgsmål, der har været rejst i udvalget, kan nu bruges som facitliste for dem, der ikke selv kan finde ud af, hvordan man kunne gøre det. Men det er der ingen ændring i; så tåbeligt har det været hele tiden.

Men den virksomhedsordning, som vi har været imod og stadig væk er inderligt imod, medfører jo, at en almindelig blikkenslagermester overhovedet ikke kan finde ud af sit regnskab; han har så mange konti og så mange forskellige regler, at han simpelt hen ikke har mulighed for at se, hvordan hans regnskab står. Det eneste, han ved, er, at han har fået en større revisorregning. Nu får han så en lidt mindre skat, og det kan han jo være glad for.

Vi havde altså gerne set virksomhedsbeskatningsordningen afløst af noget andet, men vi tror alligevel ikke, at vi sammen med SF og So-

[Ole Donner]

cialdemokratiet kunne lave et miniskatteforlig. Vi håber, at skatteministeren, som ministeren har antydnet det tidligere, vil komme med nogle ændringer af virksomhedsbeskatningsordningen, så den bliver lettere at håndtere og det bliver mere attraktivt for de forskellige virksomheder at gå over til den form.

Jeg vil godt sige til hr. Stavad, at jeg synes, det er lidt tidligt, at Socialdemokratiet løber fra valglofterne. Så vidt jeg erindrer, brugte man en del annoncekroner på reklamer om, at man ville nedsætte skatten for virksomheder til under det, som regeringen havde foreslået. Derfor undrer det mig lidt, at man ikke vil være med til at sætte skatten ned.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Ole Donner har ikke nogetsteds hverken hørt eller set et løfte fra Socialdemokratiet om, at vi ville medvirke til at åbne skattehuller. Tværtimod har et af vore løfter været, at vi ville være med til at lukke skattehuller for derigenem at skaffe almindelige mennesker med almindelige indkomster nogle trækprocenter, som de kan leve med, altså et bredere grundlag og lavere skatteprocenter.

I den forbindelse har vi også sagt – og det vedstår vi 100 pct. – at vi også gerne vil være med til omlægning af selskabs- og virksomhedsbeskatningen, sådan at vi får lavere procenter, men på et bredere grundlag, og sådan at det sker i en sammenhæng med det øvrige skattesystem, så at vi ikke lukker op for store skattehuller.

Og når hr. Ole Donner siger, at der ikke lukkes op for nye fiduser i denne sammenhæng, så er det forkert. Det er forkert, fordi spændet mellem selskabs- og virksomhedsbeskatningen og personbeskatningen bliver 12 pct. større; nu er der 30 pct. at tjene; det er ca. den halve skat, man skal af med. Og det er forkert, fordi skatteministeren under udvalgsarbejdet har bekræftet, at sådan som man administrerer virksomhedsordningen, kan der spekuleres massivt i den; den måde, som cirkulærerne er udarbejdet på, gør, at man kan spekulere massivt i virksomhedsordningen.

Det er også derfor, at vi har sagt til hr. Ole Donner, at hvis der er et flertal i Folketinget, der er parat til at gennemføre en sådan spekulationsmulighed, som dette lovforslag indehol-

der, vil vi være parate til at afskaffe virksomhedsordningen, for hvis virksomhedsordningen alene udvikler sig til et spekulationsobjekt for dem, der har høje indkomster og stor formue og ønsker at undvige beskatning, ja, så har den ikke længere sin berettigelse.

Jeg synes, det er beklageligt, hvis det skulle blive virkningen, for der er mindre, selvstændige erhvervsdrivende, der har behov for ordningen, men det er en af konsekvenserne af den måde, som skatteministeren driver skattepolitik på.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Der er kun nuanceforskelle mellem hr. Stavad og mig. Når hr. Stavad siger, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at åbne for skattehuller, så er det jo ikke helt rigtigt, for der har hele tiden været muligheder for at lave de ting, som nu fremdrages, men det er rigtigt, at fidusen bliver større ved, at man sænker beskatningen. Her synes jeg så, at Skatteudvalget har været medvirkende til at lave en decideret facilitistefor, hvordan man kan gøre det. Og det bliver jo mere attraktivt, når spændet bliver større, som hr. Stavad siger.

Så nævner hr. Stavad, at det kunne blive konsekvensen, at man skulle afskaffe virksomhedsordningen. Socialdemokratiet var jo med til at indføre virksomhedsskatteordningen, og derfor er man selvfølgelig også lidt betænkelig ved at skulle afskaffe den igen. Men jeg vil sige til hr. Stavad, at hvis man kommer med et forslag om at afskaffe virksomhedsskatteordningen – og modsat: hvis ikke ministeren vil gøre noget for, at virksomhedsskatteordningen skal blive bedre og mere attraktiv – så er Fremskridtspartiet positivt over for at afskaffe virksomhedsordningen.

Men det fordrer selvfølgelig, at vi kan sætte noget andet i stedet. Der er jo nogle problemer med ejendomsrådgivere, advokater og mange andre, som ikke må drive virksomhed i selskabsform, og vi kender også problematikken med, at hvis mindre, selvstændige erhvervsdrivende ikke har virksomhedsordning, så mister de nogle rentefradrag. Derfor skal der noget andet i stedet.

(Kort bemærkning).

Jens Thøft (SF):

Både til ministerens og til hr. Stavads orientering kan jeg konstatere, at der med SF's støtte til forslaget om at afskaffe virksomhedsordningen hermed skulle være flertal.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, det var interessante udtalelser, hr. Ole Donner kom med på Fremskridtspartiets vegne, for hvis det, hr. Ole Donner just har sagt fra denne talerstol, står til troende, tyder det jo på, at hvis vi standsede behandlingen af dette forslag, fik det tilbage til Skatteudvalget og fik en mulighed for at fjerne virksomhedsordningen – og hvis dette flertal havde manifesteret sig, kunne det være, at vi også ville have en mere positiv skatteminister – og for at undersøge, om der var andre muligheder at sætte i stedet, kunne vi måske forhindre, at det hul bliver stort som en gabende ladeport.

Derfor vil jeg nu bede hr. Ole Donner meget præcist svare mig på et spørgsmål, så vi ved, hvad vi har at forholde os til: Er hr. Ole Donner, hvis vi får lovforslaget tilbagevist til udvalget, så sammen med sin gruppe parat til at foretage en sådan undersøgelse? Hvis hr. Ole Donner vil bekræfte det, vil jeg godt bede om, at forhandlingen af forslaget bliver afbrudt, og om, at vi får det tilbage til Skatteudvalget. Hvis det derimod er mundsvejr, ser jeg ingen anledning til at bede om at få forhandlingen afbrudt. Jeg beder om et helt klart svar fra hr. Ole Donner, da det er ganske afgørende for, om dette forslag bliver eller ikke bliver gennemført og vi dermed lukker op for store spekulationsmuligheder. Hr. Ole Donner har muligheden for at vise, at han har sin gruppe bag sig i det, han just har sagt. Det forventer jeg et klart svar på fra hr. Ole Donner.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Som hr. Jens Thøft og hr. Stavad vil have bemærket, sagde jeg udtrykkeligt, at vi stemmer for dette lovforslag, fordi vi stemmer for en nedsættelse af selskabsskatten og virksomhedsbeskatningen. Så føjede jeg til, at hvis skatteministeren ikke ville være mere positiv over for at ændre virksomhedsordningen, er vi parate til at afskaffe den.

Jeg må sige helt klart – det ved hr. Stavad også – at jeg i udvalget tydeligt har markeret fra Fremskridtspartiets side, at vi var modstandere af virksomhedsordningen. Det vil alle, der har fulgt opmærksomt med i de forhandlinger, der har været tidligere, vide, at vi hele tiden har været imod den, og det er vi stadig væk, men vi vil ikke på nuværende tidspunkt løbe fra vores valgløfter om at nedsætte skatten, for med den ladeport, som hr. Stavad taler om, er der bare sket det, at resten af porten er blevet lukket op. Den har været halvt åben, og resten har stået på klem. Nu er der blevet lukket helt op.

Jeg er sikker på, at når skatteministeren er klar over, at der i dette Ting faktisk er et flertal for at afskaffe den ordening, vil ministeren gå positivt ind i det og forbedre virksomhedsordningen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil gerne bekræfte, at hr. Ole Donner under udvalgsarbejdet har udtalt Fremskridtspartiets modstand imod virksomhedsordningen. Men jeg vil også erindre hr. Ole Donner om, at han under udvalgsarbejdet har fået et tilbud fra Socialdemokratiet om, at vi kan afskaffe virksomhedsordningen, hvis skatteministeren er parat til at åbne det hul, som vi just står med her.

Nu forstår jeg hr. Ole Donner sådan, at han først vil støtte ministerens forslag og så lade gå 1 eller 2 år for at se, om skatteministeren skulle komme på bedre tanker. Det var måske en idé, hr. Ole Donner, hvis Fremskridtspartiet ønsker politisk indflydelse – men det er måske ikke det, man ønsker – at få dette forslag tilbage til Skatteudvalget, således at et flertal kan præsentere skatteministeren for, hvilke valgmuligheder han har, når skatteministeren vil være i mindretal. Det er måske den måde, hr. Ole Donner får nogle af sine politiske ønsker opfyldt på. Jeg tror, jeg tør love hr. Ole Donner, at vi vil sidde med en særdeles forhandlingsvillig skatteminister. Omvendt kan jeg også love hr. Ole Donner, at hvis det er sådan, at hr. Ole Donner stemmer dette forslag igennem i den skikkelse, det foreligger i nu, vil han møde mange venlige ord, men ingen form for forhandlingsvilje hos skatteministeren og vil ikke komme ud af stedet.

[Stavad]

Derfor er spørgsmålet: Ønsker hr. Ole Donner dette forslag gennemført i den skikkelse, det er i nu, eller ønsker hr. Ole Donner og Fremskridtspartiet indflydelse på dansk skattepolitik?

Formanden:

Så får hr. Ole Donner ordet for en kort bemærkning. Jeg håber, det kan blive den sidste i denne række.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne bekræfte, at hr. Stavad på sit partis vegne har givet mig et tilbud om at afskaffe denne ordning. Det skete den dag, da vi skrev tillægsbetænkning. Da vi rejste os, fik jeg det tilbud, men jeg må stadig væk sige, at jeg tror, vi kan få politisk indflydelse ved på nuværende tidspunkt at være med til at sænke skatten. Skulle der gå 1 år, kan vi godt leve med, at folk betaler lidt mindre i skat. Jeg er ret overbevist om, at Fremskridtspartiet også kan få politisk indflydelse via skatteministeren.

Vi må heller ikke glemme én ting, hr. Stavad, nemlig at Socialdemokratiet sammen med regeringen har stået fadder til denne ordning, og regeringen og Socialdemokratiet har ordnet en masse bag lukkede døre i den sidste tid, og derfor undrer det os lidt, at man ikke også har ordnet dette bag lukkede døre. Når det nu ikke er gjort, er vi tilfredse med, at vi får en nedsættelse af beskatningen, og så håber vi og tror også på, at skatteministeren vil være mere positiv og vil være med til at gå i den retning, som Fremskridtspartiet ønsker. Hvis vi ikke kan få afskaffet virksomhedsskatteordningen, vil vi i hvert fald have den gjort mere attraktiv og forenklet. Vi vil have den sådan, at de små selvstændige erhvervsdrivende selv kan finde ud af det, uden at de skal betale lige så meget i revisionshonorar, som de skal betale i skat.

Formanden:

Vi skal slutte de korte bemærkninger, men der er to tilbage. Hr. Stavad får den første af de sidste.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det undrer mig, at hr. Ole Donner ikke har

haft mod til at spørge skatteministeren, om han vil udvise den imødekommenhed, som hr. Ole Donner forventer, når forslaget her er vedtaget med hr. Ole Donners stemme – det kan kun vedtages med hr. Ole Donners stemme. Som jeg har forstået på skatteministeren under diverse samråd i udvalget, er skatteministerens kærlighed til virksomhedsskatteordningen i den form, den efter vedtagelsen vil få med kæmpestore spekulationsmuligheder, blevet endnu større, end den var, inden der blev lukket op for disse muligheder. Hvorfor skulle skatteministeren da så ændre den, hvis han repræsenterer et flertal, som det vil blive manifesteret i dag? Hvorfor skulle han forhandle med hr. Ole Donner? Derfor vil jeg da anbefale hr. Ole Donner at stille det kontante spørgsmål til skatteministeren, om skatteministeren er parat til at optage de forhandlinger med hr. Ole Donner, som hr. Ole Donner siger at han forventer, efter at forslaget er vedtaget. Hvis ikke hr. Ole Donner vil det, så er hans muligheder for at øve indflydelse på dansk skattepolitik lig nul, i hvert fald i denne sag, men jeg forstår nærmest hr. Ole Donner sådan, at han sidder i Folketinget for at vente på, om Socialdemokratiet og regeringen optager forhandlinger med hinanden. Hvis de bliver enige, er hr. Ole Donner jo sådan set ligegyldig. Hvis det er sådan, at vi ikke bliver enige, er hr. Ole Donners indstilling, at så støtter han skatteministeren, uanset hvilke forslag skatteministeren kommer med. Ja, ja, men så ved altså vælgerne, der stemmer på hr. Ole Donner, hvad de har at rette sig efter. Det er altså virkeligheden.

Formanden:

Så får hr. Jens Thoft den sidste, håber jeg, korte bemærkning i denne omgang. Skatteministeren har bedt om ordet.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal gøre det så kort, at jeg håber, at hr. Ole Donner også får lejlighed til at svare.

Hr. Ole Donner er jo et godt menneske, som har en utrolig tillid til sine medmennesker. Det synes jeg er en meget, meget fin egenskab. Vi er bare nogle, der har siddet i Skatte- og Afgiftsudvalget temmelig længe med denne minister, alt for længe, synes jeg, og vi har ikke længere ret megen tillid til ham. Jeg mener, at hr. Sta-

[Jens Thoft]

vads karakteristik er rigtig: hvis dette forslag vedtages; så sker der ikke mere. Hr. Ole Donners ønsker går desværre ikke i opfyldelse. Sådanne fungerer den skatteminister, vi har. Han er bedøvende ligeglad med, hvor mange huller der skabes. Det er skadeligt at have en skatteminister, som ikke ser det som sin opgave overhovedet at få penge i kassen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er to vigtige punkter i det forslag, vi behandler her. Det første er, at selskabsskatten sænkes til 38 pct., det andet er, at personligt ejede virksomheder skattemæssigt i videst muligt omfang bliver ligestillet med selskaber. Jeg må klart afvise, at disse ændringer skulle udvikle det, som hr. Stavadvad kaldte en ren skattetækningsmaskine. Det, der sker, er – for så vidt angår de personligt ejede virksomheder – alene, at den såkaldt foreløbige virksomhedsskat sættes ned fra 50 til 38 pct., så den kommer til at svare til selskabsskatteprocenten. Efter virksomhedsordningen er det som bekendt sådan, at indkomst, der spares op i virksomheden, kun beskattes med denne lave proportionale skat på nu 38 pct., så der sker altså en ligestilling med virksomheder, der drives i selskabsform. Når så indkomsten udbetales fra virksomheden til virksomhedsejeren, skal den tidligere sparede skat betales. Personlig indkomst beskattes med op til 68 pct. Der er tidligere betalt 38 pct. i foreløbig skat. Forskellen på op til 30 pct. skal derfor betales i skat ved udbetaling fra virksomheden til f.eks. privat forbrug. Størrelsen af virksomhedsskatten er derfor uden betydning for den endelige beskatning af beløb, som er overført til virksomhedsejerens privatøkonomi. Derfor må jeg også klart afvise, at dette forslag skulle indebære, at selvstændige så i praksis slipper med at betale en skat på 38 pct. Skatten er kun 38 pct., så længe pengene bliver stående i virksomheden. Det er netop det, der er meningen med virksomhedsordningen: at gøre det attraktivt at spare penge op i virksomheden.

I de spørgsmål, som er stillet til mig under udvalgsbehandlingen, har spørgerne opfattet den såkaldte nettometode som et hul i loven, sådan at virksomhedsejerne alene i kraft af bogføringsmæssige transaktioner kan opnå alene at betale 38 pct. i skat, selv om virksomhedens indtjening anvendes til privatforbrug. Nu vil det føre for vidt under denne tredjebehand-

ling her i selve folketingsalen at gennemgå alle de mange besvarelser, alle de mange regnestykker, jeg har præsenteret for Skatteudvalget. Jeg skal her bare i korthed gentage, hvad jeg tidligere har sagt over for Skatteudvalget: at påstandene om, at de selvstændige kan slippe med en skat på 38 pct., ganske enkelt ikke er korrekte. Det fremgår også klart af mine besvarelser, og på den baggrund må jeg også klart afvise, at jeg skulle have bekræftet, at der skulle foreligge spekulationsmuligheder, at jeg skulle have blåstemplet fiduser, og hvad jeg ellers har hørt hr. Stavadvad gentage nu for jeg ved ikke hvilken gang. Det bliver ikke rigtigere af, at hr. Stavadvad nu på ny gentager det. Jeg må på det skarpeste afvise, at jeg skulle have givet udtryk for noget sådant over for udvalget. Tværtimod har jeg over for Skatteudvalget gjort det klart, at sådan som virksomhedsordningen er bygget op, indeholder den en selvregulerende mekanisme, som sikrer imod spekulation i at flytte aktiver og passiver mellem privatøkonomi og virksomhedsøkonomi. Virksomhedsordningen bevirker ikke, at den skattepligtige kan undgå fuld beskatning som af personlig indkomst, når beløb fra virksomhedsøkonomien anvendes til privatforbrug. Når beløb fra virksomhedsøkonomien anvendes til privatforbrug, anses dette for en hævnning, der skal beskattes.

Så har hr. Ole Donner været inde på, at der under alle omstændigheder kunne være behov for en forenkling af virksomhedsordningen, sådan at den blev mere forståelig for brugerne af ordningen. Dette synspunkt er jeg egentlig ganske enig med hr. Ole Donner i. Som det også vil være medlemmerne af Skatteudvalget bekendt, er der tidligere udarbejdet en forenklingsrapport i Skatteministeriet. Den er tidligere sendt til Folketingets Skatteudvalg. Heri er der da også indeholdt tanker om mulige forenklinger af virksomhedsordningen. Jeg deltager meget gerne i drøftelser om forenklinger af virksomhedsordningen, men jeg har også hæftet mig ved hr. Ole Donners klare udsagn om, at sådanne forenklinger ikke må føre til en skærpet beskatning af erhvervsdrivende. Det er her, jeg tror at det afgørende skillepunkt er mellem hr. Stavadvad og hr. Ole Donner, for den fulde konsekvens af hr. Stavadvads synspunkt er en kraftig skærpelse af beskatningen af selvstændige erhvervsdrivende. Det er at genindføre en ulighed mellem personligt ejede virksomheder og selskaber. Det er

[Skatteministeren]

denne ulige behandling af personligt ejede virksomheder og selskaber, vi nu skal til livs, men hr. Stavad vil fastholde en ulige skattemæssig behandling af personligt ejede virksomheder og selskaber.

Jeg tror, hr. Ole Donner er helt enig med mig i, at det vil være en urimelig konsekvens, hvis der indføres en skærpet beskatning af selvstændige erhvervsdrivende, navnlig når man sammenligner med den skattemæssige behandling af selskaber. Så jeg vil gerne give hr. Ole Donner det tilsagn at deltage i sådanne overvejelser om forenklinger af virksomhedsordningen, så den bliver lettere tilgængelig, mere forståelig for brugerne, men hr. Ole Donner har også fuldstændig ret i, at det ikke er noget, man kan klare ved at få forslaget tilbage i udvalget og afgive en ny betænkning og ved en fortsat tredje behandling her i Tinget. Derfor har hr. Ole Donner fuldstændig ret i sin beskrivelse af den rigtige fremgangsmåde, nemlig at vedtage denne lov, således at vi får sænket erhvervsbeskatningen til 38 pct., sådan at vi får ligestillet personligt ejede virksomheder og selskaber. Så må vi fortsætte politiske overvejelser om, hvorledes vi kan forenkle virksomhedsordningen. Her vil jeg da gerne sige til hr. Stavad, så det ikke kan misforstås, at det er klart, at set fra regeringens synspunkt er det mest interessant at starte sådanne overvejelser med de partier, der stemmer for den lov, vi nu vedtager. Det siger jeg selvfølgelig i relation til hr. Stavads interessante drøftelse med hr. Ole Donner om, hvem der har politisk indflydelse. Det er selvfølgelig klart, at vejen til politisk indflydelse går over at støtte de forslag, hvorom fortsatte drøftelser skal finde sted.

Socialdemokratiet og SF har ikke på nogen som helst måde fremført en præcis og holdbar argumentation for, at skattepligtige ved at anvende virksomhedsordningen skulle kunne opnå en lavere beskatning af indkomst, der anvendes til privat forbrug. Derfor er det en meget, meget vigtig landvinding, der opnås i dag, når et flertal vedtager denne lov, som dels ligestiller personligt ejede virksomheder og selskaber skattemæssigt ved at lave en fælles skatteprocent på 38 og dels på den måde gør det mere attraktivt at spare penge op i virksomhederne. Netop dette, som er en af de væsentlige hensigter med virksomhedsordningen, gør det nu meget, meget attraktivt at spare penge op i virksomhederne.

Alt i alt vil der med denne vedtagelse i dag være skabt en erhvervsbeskatning, som internationalt set er meget konkurrencedygtig, en selskabsskat og skat på personligt ejede virksomheder på 38 pct., en forenkling af afskrivningsreglerne og så den kraftige forenkling af udbyttebeskatningen, vi vedtog forleden dag. I løbet af de sidste 2-3 år har vi desuden lettet virksomhederne for det meste af deres formueskat.

Når vi tager disse mange ændringer under ét, har vi med den vedtagelse, der sker i dag, skabt, internationalt set, et meget konkurrencedygtigt erhvervsskattesystem, som vil gøre det attraktivt for danske virksomheder at beholde og udvide deres aktivitet her i landet og også gøre det attraktivt for udenlandske virksomheder at placere deres aktiviteter her i landet. Der er grund til i allerhøjeste grad at glæde sig over denne landvinding på erhvervsskatteområdet.

Stavad (S):

Jeg nægter at tro, at skatteministeren ikke selv har forstået konsekvenserne af sit eget lovforslag. Hvis jeg har ret i, at skatteministeren har forstået konsekvenserne af sit eget lovforslag, og at skatteministeren har forstået de besvarelser, han har skrevet under på til Folketingets Skatteudvalg, synes jeg, at skatteministeren gør sig skyldig i et meget groft forsøg på manipulation med Folketinget og med offentligheden.

Skatteministeren dækker sig under, at det lovforslag, vi her står med, er så teknisk kompliceret, at det er meget svært at forklare offentligheden, og at de journalister, der skal skrive om det, når de selv har forstået det, står med en meget uoverkommelig barriere, når de skal forklare det videre på den måde over for offentligheden.

Hvis det forholdt sig, som skatteministeren just har forsøgt at bilde Folketinget ind, ville Socialdemokratiets stemme ikke have manglet ved vedtagelse af dette forslag. Det ved skatteministeren.

Når Socialdemokratiet vil stemme imod dette forslag med arme og ben, er det en konsekvens af, at skatteministeren har underskrevet besvarelser til Folketingets Skatteudvalg, hvoraf det med al tydelighed fremgår, hvordan man, såvel hvis man etablerer sig i selskabsform som under virksomhedsskatteordningen, kan trække pengene ud til privat forbrug og nøjes med en lav beskatning på 38 pct.

[Stavad]

Derfor har skatteministeren også uret, når han siger, at det nu bliver attraktivt at spare penge op i virksomhederne. Nej, det attraktive består i at lave bogholderimæssige posteringer, som gør, at det ser ud, som der om efter de principper, man anvender, sker en opsparing i virksomheden. Men at man i samme forbindelse med samme slags bogholderimæssige posteringer tager pengene ud til privatforbrug og dermed gør det modsatte, nemlig får en skattemæssig præmie for at fjerne konsolideringen, modvirker incitamentet til konsolidering i virksomhederne. Derfor må jeg også sige, at skatteministeren ikke vil kunne lokke Socialdemokratiet til at stemme for sit forslag med en eller anden henvisning til en rund formulering om, at han fremover vil forhandle med de partier, der stemmer for. Vi vil ikke være med i skatteministerens »skattecirkus«, der lukker op for skattespekulation, som betyder, at almindelige mennesker med almindelige indkomster fortsat skal brandskattes, mens ministeren laver et stort skel imellem selvstændige erhvervsdrivende med gode indkomster og lønmodtagere og for den sags skyld også selvstændige erhvervsdrivende med lave indkomster, som fortsat skal betale høje skatter.

Skatteministeren laver en lille gruppe af privilegerede, selvstændige erhvervsdrivende med store formuer og høje indkomster, som fremover kan klare sig med en beskatning på 38 pct., uanset hvad indkomsten måtte være, og uanset hvor meget man vælger at trække ud til privatforbrug. Det er forskelsbehandling, så det klodser.

Jeg forstår godt, at de mennesker ikke spiller i Lotto, for de har skattesystemet, og det er blåstemplet af skatteministeren. Her er man sikker på, at gevinsten melder sig, hver gang man spiller på rouletten.

Jens Thoft (SF):

Jeg undrede mig meget over ministerens svar, når ministeren benægter den kritik, der er rejst vedrørende hullerne, for i betænkningen, der i øvrigt er optrykt med en masse interessante fiskeristatistikker – ved en fejltagelse, går jeg ud fra – er helt klart gengivet de svar, det handler om, og som klart dokumenterer, at man, hvis man er velstillet, hvis man har formue uden for virksomheden, ikke behøver at betale mere end 38 pct.

Virkeligheden er, at den virksomhedsordning, der står tilbage, hvis vi vedtager forslaget, er bedre end aktieselskabsordningen, for efter den vil indehaveren dog typisk komme til at betale 58 pct., for hvis han overhovedet ikke trak en krone ud til driftsherreløn, ville man fastslå, at der var tale om maskeret udbytte, og så ville han i det mindste komme til at betale udbytte-skat.

Hvis vi ser på den forenkling, som skatteministeren lovede hr. Ole Donner, så har jeg megen sympati for den. Det var den, der var fremlagt i efteråret i ministerens forenklingsrapport, og som er anvendelig for mange mindre virksomheder med forholdsvis store renteudgifter, og det var såmænd fornuftigt nok, ingen tvivl om det. Det ville også være en forenkling i forhold til mange erhvervsdrivende, som har problemer med virksomhedsordningen, heller ingen tvivl om det; så vil ministeren også erkende, at alle de julelege, som hr. Stavad og bilagene – jeg har også selv i al beskedenhed stillet en række spørgsmål – klart dokumenterer, ikke ville være omfattet af ministerens forenkling af virksomhedsskatteoven. Det vil sige, at man fortsat vil være nødt til at anvende det ret indviklede system med opsparingskonto og hævekonto osv., mens ministerens forenklingsforslag for de mindre erhvervsdrivende med forholdsvis store renteudgifter jo netop handlede om, at man kunne slippe for disse ting. Så ministerens løfte til hr. Ole Donner er ikke noget værd.

Det sidste problem er, at de erhvervsdrivende, der i dag benytter virksomhedsordningen, og som nu får fordelene, typisk er de erhvervsdrivende, der tjener mere end 240.000 kr. Man skal op på at betale mindst 12 pct.-skat, før der, om jeg så må sige, kan blive tale om den regnskabsassistance, man skal have for at kunne køre dette system. Det er altså typisk de velstillede erhvervsdrivende, der får fordelene. Den lille købmand, som ikke har formue udenfor, kommer fortsat til at betale 58 pct. i skat, mens den store indehaver af supermarkedet kan nøjes med 38 pct. Det hænger altså ikke sammen.

Jeg er nødt til at være en lille smule teknisk med det allersidste, og det beklager jeg over for Folketinget, men virkeligheden er nu den, at nu gælder det om at få tømt opsparingskontoen, at få hævet alt, hvad der står i virksomheden, så man i de kommende år kan slippe med at betale

[Jens Thoft]

38 pct. af indkomsten i skat. Hvis man vedtager dette forslag, er det en direkte opfordring til at tage pengene ud af virksomheden for at spare desto mere i skat i de kommende år – det er det altså.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft, at det er rigtigt, at jeg generelt har stor tillid til mennesker, indtil det modsatte er bevist. Jeg vil gerne sige til både hr. Jens Thoft og hr. Stavvad, at jeg har tillid til de to herrer, og at jeg anerkender deres store indsigt i skattelovsforhold. Jeg synes, at arbejdet i udvalget som sådant går godt, og at man får mange saglige drøftelser. Men jeg må altså også sige, at jeg også tror godt om skatteministeren, og jeg takker ministeren for det svar, som jeg fik heroppefra. Jeg er overbevist om og har tillid til, at når ministeren så tydeligt fra denne talerstol har tilkendegivet, at der vil ske en lettelse, og at det ikke vil medføre yderligere beskatning for dem, der bruger ordningen, vil ministeren også gå i gang med den ordning. Derfor er vi helt trygge ved at stemme for forslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg sige til hr. Ole Donner, at erfaringer jo ikke er noget, man kan forære andre. Derfor bliver hr. Ole Donner nødt til at gøre sine egne erfaringer og finde ud af, om hans tiltro til skatteministeren viser sig at holde vand eller ej. Men det, der fik mig herop, er, at jeg synes, der er grund til at sige tak til hr. Ole Donner for, at han er gået ind i debatten. Det synes jeg er fair og rimeligt. Derimod undrer det mig, at ingen fra Kristeligt Folkeparti, ingen fra Det Radikale Venstre og ingen fra Centrum-Demokraterne overhovedet er gået ind i denne debat – vel vidende, at hvert eneste af de tre partier afgør flertallet, at hver eneste af partiernes stemmer er afgørende for, om forslaget vedtages eller forkastes. Derfor vil jeg da godt høre, om ingen af de tre partier, der har beskæftiget sig så meget med et forslag, der er så afgørende, mener det nødvendigt bare at give en lille bitte smule forklaring på, hvorfor man stemmer, som man stemmer. Hvorfor medvirker man til at lukke op for en skattespekulation, som er det groveste, vi har oplevet i de 11 år, hvor jeg har siddet i Folketingets Skatteudvalg? Er der hverken en

radikal, en centrum-demokrat eller en fra Kristeligt Folkeparti, der mener, at der er grund til at forklare, hvorfor man vil medvirke til skattespekulation?

Jeg har altid opfattet de tre partier som partier, der havde de modsatte intentioner. Den opfattelse vil jeg gerne fortsætte med at have. Hvis ingen af dem så meget som vil ulejlig sig til at forklare, hvorfor de stemmer, som de stemmer, bliver man jo i tvivl.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Når processionen i baggrunden er defileret forbi, begynder afstemningen. Inden jeg starter afstemningen, skal jeg sige, at hr. Stavvad talte om at stemme med arme og ben. For en sikkerheds skyld skal jeg oplyse, at man kan kun stemme med fingeren nu.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 68 stemmer (KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 59 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven og skattekontrolloven. (Beskatning af sociale ydelser efter bistandsloven).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 16/1 91. Første behandling 30/1 91. Betænkning 13/3 91. Anden behandling 21/3 91).

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at den undertitel, der er anført på dagsordenen, ikke er i overensstemmelse med de ændringsforslag, der blev vedtaget ved anden behandling. Undertitlen skal nu være: (Beskatning af sociale ydelser efter bistandsloven og tilskud i henhold til lov om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler).